

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БЕОЧИН

БЕОЧИН, МАРТ, 1997, ГОДИНА VIII, БРОЈ 365
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Коментар уредника

Поштовани грађани Беочинске општине,

Желели смо да преко радио Беочина чујете од нашег председника господина Војислава Шешеља о програму и раду Српске радикалне странке. Све је било договорено, но не лези враже, стиже нам забрана. Како нисте у могућности да преко медија или новина (сем Велике Србије) добијете поуздане информације о програму рада наше странке у овом броју специјалног издања Велике Србије за Беочин ћемо Вам пренети говор председника Српске радикалне странке, на митингу у Земуну, у целини.

Душан Дунђеров

ГОВОР Др Војислава Шешеља у Земуну на митингу

Према вама су наши пријатељи из Француске, представници неке друге Француске која није бомбардовала српски народ, која не мрзи Србију! Која гаји искрена братска осећања према српском народу. Данас су према вама људи чији су очеви и дедови, заједно са српским војницима, ослобађали Србију и српске земље. Са нама су представници француског поноса, достојанства, поштења, патриотизма... Данас су међу нама представници ове Републике Француске којој је српски народ подигао Споменик захвалности на Калемегдану, у срцу Београда! То су људи чији су предци заслужили да нам наши дедови оставе у аманет поруку: „Волимо Француску као што је она волела нас.“ Ви одавно знате, да ми српски радикали у Београд и Србију не доводимо српске непријатеље, и никад не доводимо оне који су тражили да се бомбардују српска села и градови, српска деца... Не доводимо оне који су тражили да се бомбардује Београд. Ми, кад контактирамо са политичарима из иностранства не клечимо на коленима, него говоримо усправно, поносно и гордо! Ако неко каже да још немамо много пријатеља, можда их и немамо много, али пријатељи које имамо

су одабрани пријатељи! Пријатељи у које се можемо уздати, који мисле као ми, који нас подржавају у нашој борби за опстанак државе и народа, Председник Националног фронта Француске, господин Жан Мери Ле Пен и његови најближи сарадници, господин Доминик Шабош и командант Жак Дор својим присуством у Београду и у Србији, овде у српском Земуну сведоче да има много Француза који не заборављају на пријатељство са Србијом, и којима је Србија на срцу. Наши пријатељи дошли су у једном тешком, можда и пресудном тренутку за српски народ. Левичарски режим СПС-а, ЈУЛ-а и Нове демократије показао је ништа паметно не може да се уради! Доживео је промашај на националном, политичком, економском, социјалном и културном плану. Одавно су неразумном и непромишљеном политиком угрожени српски национални интереси. Већ смо остали без много територија, а прети опасност да изгубимо и постојеће територије! У економској сфери и стању, у коме ни једна фабрика не може да ради и послује, и док радници примају плате са закашњењем од по неколико месеци, и док је већи број радника на принудном одмору-народ све више почиње да

стење! Социјална ситуација одише крајњом бедом, а деца су нам одавно гладна. Народ трпи највећу невољу која нас је задесила кроз историју. Тај исти Режим, који је био неспособан да заштити српске националне интересе, који је био неспособан да нас извади из социјалне беде-руши нам правни поредак! Угрожавајући и оно мало тековине које смо тешком муком изборили, рушећи комунистичку диктатуру. Тај левичарски режим оличен је у једном човеку који је стао на чело изборне листе три левичарске странке-Слободану Милошевићу. Он мора што пре да падне! Он је уздрман! Они су нам отимали посланичке мандате '94, '95 и '96 године. Отимали су нам одборничке кандидате '96 године, и народу је прекипело! Народ не може и неће да толерише ту отимајину. Народ дубоко незадовољан. Неки нас питају, због чега смо подносили тужбу на ову одлуку Градске изборне комисије? Вратили су нам пет мандата, а ми тражимо седам! И хоћемо свих седам, и хоћемо да се до краја поштује закон, а не законитост!

Неко мора да иде у затвор! Или чланови изборне комисије, или судије! Или они који су им дали налоге да крше закон!

Ми мислимо да ће у затвор морати да иду и једни и други и трећи! Питају нас неки: „А што и ви не изађете на улицу?“ ми, бисмо можда и изашли да они нису марширали пред немачком и америчком заставом никад нећемо марширати! Нећемо зато што они изазивају улично насеље, крвопролиће, јер се онда лакше обрачунава на грађанским протестом. Има још много разлога због којих не можемо са њима! Ми српски радикали смо људи домаћини! Ја не могу да изађем на неки протест, па да ми жена неког политичара командује да бацам бомбе или узмем пушку! Моја жена седи код куће и чува децу! Зато браћо Срби и сестре Српкиње, све је очигледније да су се велике силе умешале у садашњу политичку кризу! Али оне не подржавају само једну страну. Они на конопцима као марионере држе и људе из режима левичарских странака и људе из коалиције „Заједно“. Воде рачуна да се режим ослаби, али да још не падне. Зато што Американци нису завршили послове које су започели са левичарским режимом. Хтели би прво Космет. Можда Рашку, Црну Гору, можда Војводину, па да се отарасе тог режима? Да га одбаце на сметилиште историје! Американци неће ни Бинђића, јер је он очигледно немачки човек.

Наставак на страни 2.

Наставак са стране 1.

Неће ни Драшковића, јер је очито неозбиљан политичар, и не може да буде домаћин у својој кући. Знају они да ни Весна Пешић није ни за шта! Американци желе латентну кризу док не нађу неког погоднoг кандидата кога ће наметнути као лидера странке из коалиције „Заједно“. Некога сличног Милану Панићу, Драгославу Аврамовићу, или већ неког ко личи на њих. Е ми то нећемо! Ми хоћемо да што пре падне овај левичарски режим. Хоћемо Слободана Милошевића и левичарске партије да победимо на демократским изборима, а не уличним крвопролићем и пучем! Ми наше синове морамо чувати да спасавају отаџбину, а не да гину на београдским улицама у сукобима политичара! Видите, већ пуних седам година имамо политичке сукобе у Србији.

А ни један политичар није погинуо, зато Што су они увек на сигурном. Гину туђа деца, случајни пролазници. Добијају батине. Продубљује се мржња. Једни нападају друге. Туку и ломе кости. Да ли то Србија заслужује? Не заслужује! Ми ове године имамо изборе у Србији, парламентарне и председничке. На тим изборима морамо да срушимо коалицију „Заједно“. На те изборе који се морају одржати ове године, Српска радикална странка ће опет изаћи самостално! Имаћемо кандидате за све посланике у свим изборним јединицама. Имаћемо свог кандидата за председника Републике Србије. Земун је за нас српске радикале огледна општина! Овде у Земуну ми показујемо како ће то изгледати кад Српска радикална странка буде владала Србијом и српским земљама.

Ми вам никада нисмо обећавали мед и млеко! Ми вам обећавамо реке заноја, много напорног рада, али вам нудимо поштење, правду, законитост! Нудимо вам власт која је сервис грађана и која ће сузбити корупцију. Власт која ће уништити криминал, која ће успоставити правду. Такву власт Србија заслужује. Такву власт ће Србија и имати. шире разне лажи и клевете против Српске радикалне странке, кажу: „Опет сте са социјалистима, јер нећете са коалицијом „Заједно“! Ми нећемо ни са једнима ни са другима!!! Нисмо хтели у владу са социјалистима ни када смо били у најбољим односима са Слободаном Милошевићем. Поготово нећемо сада када смо остали без Српске Крајине, трећине Републике Српске, када нам је економија потпуно упропашћена, па нам глад царује Србијом! Али, нећемо ни са онима који би да шурују са Милошевићем! Драшковић добио кућу на Кошутњаку, а Милошевић тражи комисију ОЕБС-а. А шта ако комисија ОЕБС-а затражи од Милошевића да врати одборничке мандате, а од Драшковића да врати кућу народу. Јер није Драшковић ту кућу могао да добије са неба. Власт је ту кућу некоме отела, па њему дала. Некоме је власт отела паре, а њему сазидала кућу. Може ли неко за нас радикале

да каже да смо се огрешили о свој народ? Или да смо лопови? Може ли неко да каже, да бжемо од свог народа? Ми до три сата ноћу примамо грађане у Земуну. Не само из земунске општине и у већини случајева не можемо да помогнемо, али можемо да саслушамо! Можемо да разговарамо. Да учимо непрекидно који су то народни проблеми. Каква је народна патња? Да јој налазимо лека. Браћо Срби и сестре Српкиње, време је да Србији сване! А Србији ове године може да сване! Ако јој сване, Србија ће имати пријатеље попут господина Жан Мари Ле Пена, и других искрених патриота широм Еворпе. Једни кажу: „Ако ми дођете на власт, велике силе ће вас блокирати!“ Није истина! Они блокирају оне који су слаби, нејаки, који се плаше, а кад пред собом имају некога ко ће да удари шаком о сто, да загрми - онда и Запад ћути! А каква је сада ситуација у Србији, странке левог блока и коалиција „Заједно“, просто се такмиче ко ће се више додворити страним силама. Ко ће више испуњавати дејтонске обавезе? Ко ће више направити уступака... Левичари и Милошевић кажу: „Ако ми паднемо нема ко да спроведе Дејтонски споразум“. Вук Драшковић непрекидно обећава да ће одмах испоручити Србе Хашком трибуналу! Ђинђић почетком септембра прошле године даде интервју немачком „Шпиглу“. А коме би - него

немачким новинама - немачки ђак?! И каже, ако он дође на власт, па се појаве Караџић и Младић, „он ће их одмах ухапсити и испоручити у Хаг“! Па шта онда ми са њима да тражимо? Када држимо конференцију за штампу и јавне скупове, шта нам се дешава? Медији под контролом режима објаве само оне делове где нападамо коалицију „Заједно“. Медији под контролом осталих сила, углавном објаве само оне делове где нападамо режим! Човек, да би био правилно информисан, мора све да чита, и да вади реченицу по реченицу, таква нам је најжалост медијска ситуација у Србији. Али ми знамо да и ви наши пријатељи, наши чланови и симпатизери имате поверења у српске радикале. Јер вас никада нисмо слагали и нисмо изневерили. Знате да ћемо ми, српски радикали у лице рећи истину и све оно што ми мислимо. Истина је наше најјаче оружје! Са њом ћемо победити. Ни од једног свог циља нећемо одустати. Ми смо једина политичка партија која у свом програму никада ништа није мењала. За нас је наш Програм, наша светиња. Програм ћемо остварити уз вашу помоћ! Србија ће живети животом „достojним човека“. Србија ће процветати. Србијом ће царовати правда, правни поредак, демократија и слобода. Ујединићемо све српске земље и створити велику Србију! Живела велика Србија!

ЗАШТО ЈЕ ЦЕМЕНТАРА У ГУБИТКУ?

Изводи из финансијског извештаја БФЦ

Анализирајући извештај о финансијском пословању Д.Д. БФЦ за 1996. годину уочено је низ запрепаштујућих констатација, од којих, здравој економској логици и науци застаје дах.

Завршним рачуном за 1996. годину исказан је губитак од 27.629.000,00 динара. Овај губитак је у стварности много већи за 8.364.822,00 динара, с обзиром да су ревалоризациони приходи само обрачунска ставка тј. књиговодствена категорија и појављују се само у финансијским извештајима, а не у реалном новцу. Главни узрок губитака, по мишљењу сектора „План и анализа БФЦ“ су дати рабати (једноставније речено - попусти купцу на фабричку цену) на цемент, чиме је приход цементаре умањен тј. цементара је оштећена за око 30.000.000,00 динара.

Ако је ово тачно, а тачно је јер се подаци налазе у званичном документу, поставља се питање одговорности људи који су тада били на челним функцијама у финансијској и комерцијалној служби цементаре. Зашто се баш ови руководиоци, по мишљењу вашег новинара, окривљују за овакву финансијску БФЦ-а. Одговор је разборит и очигледан: Зато што су баш они били дужни да креирају продају цемента и одређују услове плаћања и цену.

Констатација да су баш, одобрени рабати условили губитак цементари има посебну тежину с обзиром да иза оваквих одлука стоји име Љубице Сеферовић, бившег руководиоца „плана и анализе“, а од пре неколико дана финансијског директора.

На констатацију да су одобрени рабати, чак и на компензације (што се иначе не чини), поставља се још неколико питања: Чија је била идеја да се одобрава рабат и да ли су одговарајући органи цементаре такву одлуку усвојили и да ли постоје протоколи на бази којих су одобрени рабати на компензације и ко је такве протоколе потписивао. Поставља се још питања. На пример, како се могло догодити да просечна цена натрон врећа у 1996. години буде 1,90 динара по комаду, да би се за 1997. годину формирала цена од 1,60 динара по комаду (информација из фабричког листа „Каја“). Изгледа да су на нашем тржишту појектиниле само натрон вреће и рад запослених! Веровање да ће садашњи челни људи, односно тадашњи руководиоци финансијске и комерцијалне службе пребацити кривицу на тешко оболелог генералног директора Милана Шербана и тако опрати руке од све-

Наставак на страни 3.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Синаша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника Петар Димовић

Редакција издања за Беоцин:

Уредник: Душан Дунђеров, чланови: Ђорђе Младеновић и Олга Дунђеров

Адреса редакције за Беоцин: Бранка Радичевића 17

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по столи од 3%.

ЗАШТО ЈЕ ЦЕМЕНТАРА У ГУБИТКУ?

Наставак са стране 2.

га, изгледа да се кроз овај извештај о финансијама у прошлој години, остварује. Зашто нису благовремено упозорили на превисоку цену натрон врећа? Уосталом посао комерцијалне службе је да набави робу по најнижој цени, а финансијске да обезбеди најповољније услове плаћања.

Интересантно је у овом извештају, да ли случајно или намерно, да је изостављено измишљање дела компезација за гас цементом и то предузећу „Прогрес“ из Београда, а зна се да је директор „Прогреса“ Мирко Марјановић Председник Владе Србије. Тако је половином 1996. године, да би се измирио део обавеза за гас, у вредности од 10.000.000,00 динара, кроз компезацију дато 30.000 тона цемента. То и не би био лош пословни потез да цементара није одобрила рабат од 10% на целокупну количину цемента. Ова компезација је изазвала велике поремећаје на тржишту с обзиром да је „Прогрес“ захваљујући одобреном раду продавао цемент по цени нижој од велепродајне - дакле фабричке цене у цементари.

Овакав пословни потез као директну последицу имао је смањење продаје, што је опет узроковало хроничну великвидност цементаре. Користећи пословни углед цементаре, годинама стицан, тадашњи финансијски директор (нажалост и садашњи, али у сенци), узимао је скупе краткорочне кредите из Кулске банке, Панонске банке и сличних, уместо да правремено реагује и

предложи план финансијске консолидације, како би цементара успешно завршила пословну годину. Што се тиче ангажованих средстава кроз авансе, а неиспоручене и неизмирене кроз робу, као и ненаплаћена потраживања дужа од 60 дана (2.348.000,00 динара) нема гаранције да ће та средства икада бити на рачуну цементаре.

Дакле, ко је потписивао протоколе за авансе? Колико у тонама и динарима износи наплаћен а неиспоручен цемент? Нема у извештају података од којих су све банака коришћени кредити, по којој каматној стопи, колики је део плаћен деоницама фабрике цемента? Нема ни података колико је за цемент било директних уплата а колико је плаћено кроз компезације? Колике су обавезе према предузећима која су обавила ремонт и на који је начин измирен дуг - кроз цемент или у новцу? Нема ни чињеница о успешности продаје комерцијалних записа у односу на план.

Када се узму у обзир и ове обавезе, губици у којима се нашла цементара су далеко већи од исказаних. Ово што смо пронашли као недостатке извештаја, није по свему судећи изостављено, јер би у противном и економском лаику било јасно да је продато скоро 1.000.000 тона цемента, а остварен велики губитак. Тада би и лаику, али овај пут правном, било јасно да за овакво пословање неко мора и да одговара. Ако не пред судом, оно макар да не напредује у фабрици коју је, свесно или не, ојадно.

М.Т.

ОДБОРНИК

или ти извод из рада одборника

Мрачно доба је прошло са деветнаестим веком, бар се томе надамо. Мрачне улице, прљаве, пуне воде и пацова треба да су отишле у заборав у овом нашем веку.

Тако би требало да буде, но да ли је баш тако? Прошетајте овим нашим колонијама и уверићете се да сте поново у деветнаестом веку, у мраку и прљавштину.

То што ми станујемо у колоњама не значи да смо људи друге врсте. Сви ми имамо право да живимо и боље и лепше.

Господо грађани ви из прве и друге колоније да ли сте се упитали како то да наш одборник Селими Рамиз још ништа није предузео по питању сређивања колонија.

Да ли је у путању то, што је представник ЈУЛ-а па ће се из зимског сна пробудити у ЈУЛУ. Тада ће вероватно рећи: да нема потребе за постављањем уличне расвете јер су дани дужи, а кишну канализацију и асфалтирање не треба урадити у улици Милоша Обилића јер не пада киша. Уверават ће Вас да ће се изборити за дечји додатак из прошле године и обећати Вам да неће каснити годину дана него две.

Жалосно је што је ту само на папиру, а не заступа нас.

Душан Дунђеров

„НЕЗАВИСНИ“ ЧЛАНОВИ ОПШТИНСКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ СО БЕОЧИН

Од момента конституисања Општинске изборне комисије ми Беочински радикали изгубисмо грло причајући да је иста састављена у супротности са чланом 36 Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи који каже да ни једна политичка организација не може имати више од 1/3 чланова Изборне комисије. Узалуд смо се борили упорно су нам одговарали да они имају само два члана са заменицима а да су остало независни грађани.

Прођоше избори са „независнима“ а након избора: присетише се чланови СПС да „независни“ и нису независни па их наградеше. Изађоше са својом листом предлога, иста се усвоји и „независни“ заузеше следеће позиције:

1. Анкица Пешић-председник Изборне комисије на предлог СПС оде у Комисију за статутарна питања.

2. Кнежевић Љубица такође на предлог СПС оде у Комисију за кадровска и административна питања.

3. Козић Савка (погодите на чији предлог) оде у Комисију за представке и Жалбе.

4. Можда сте помислили да ће нешто у Општини Беочин проћи без легендарног

Јове Мирковића? Е, преварили сте се! Друг је поштен и мора да се награди за свој зној па га ставише за члана Управног одбора предшколских установа.

Овом броју „независних додајте два јавно декларисана члана СПС са заменицима, те једног испред ЈУЛ-а и добићете поражавајући збир СПС и „Коалиција Заједно“ су имале само по једног члана са заменицима.

Да ли је Изборна комисија Беочина састављена у духу Закона закључите сами. Да ли у овом саставу треба да одлучује на предстојећим изборима такође донесите свој став.

Олга Дунђеров

ЈУЛ И РОМИ

Ова наша лева птица грабљивица названа ЈУЛ (како само није Август по глумом Августу) искористила је наше суграђане Роме као добар гласачки материјал на прошлим изборима.

Обећали им леваца да ће за Роме у Беочину, издејствовати молитвени дом. Обећали, али нису ни део обећања остварили, Роми скупили паре и отишли код левака (ЈУЛ), а кад тамо шипак нема ништа од молитвеног дома. Све је испало као у оној народној Обећање лудом радовање.

Питам се само како су ти људи наивни?

Зар нису схватили да тај и такав ЈУЛ није ништа друго него стара комунистичка партија, која није поштвала ни своје цркве и манастире.

Како нису видели да ни манастир у ЈБеочину није поправљен, да пропада манастир у Раковци, цркве у Грабову и Свилошу.

Нису на време схватили да су само гласачка машинерија за СПС и ЈУЛ, и да од тих партија неће добити ништа, да би били равноправни грађани ове земље.

Господо Роми и сами видите да и људи, срби, који су избегли не могу да добију своја права. Схватите већ једном да ни ЈУЛ ни СПС па ни коалиција Заједно не ће урдити за Вас нешто. Зашто вам нису омогућили да Вам деца похађају предшколску установу на вашем језику, зашто Вам на радио Беочину нису дали макар један сат програма месечно. Ја мислим да ће после овог броја специјалца нешто покушати, али им не верујте више, опет ће Вас преварити.

Не наседајте више на њихове слатке приче. Верујте ништа вам неће дати, а узет ће вам све чак и душу.

Проверите како ваши рођаци живе у Земуну, где је на власти Српска радикална странка. Уверит ће те се да се тамосве мења набоље. Тамо су сви равноправни грађани, а код нас у Беочину дали је теко?

Душан Дунђеров

ЗАР МОРА ПО СТАРОМ?

На последњој седници Скупштине општине Беочин, одржане 14.02.1997. године разматрани су и Програми рада Јавних предузећа у Беочину.

Читајући те Програме приметио сам у Програму ЈП „Грађевинско земљиште и путна привреда“ да је направљен амбициозно. Када сам га поново прегледао приметио сам да ми још увек лечимо неке наше старе болке уместо да их спречимо.

У првом одељку Финансије из буџета општине Беочин у делу број 5, реконструкција водоводне мреже, спомињу се велики губитци воде. У овом делу нико није дао образложење, зашто ти губитци постоје. Нека одговорни прошетaju Беочином па ће видети:

- чесма код зграде пензионерског дома нон-стоп цури

- многе аграде(станови) немају, водомере већ плаћају воду паушално и то 3 м² по члану домаћинства. Ово се свакако исплат јер могу потрошити три и четири пута више.

- Инсталације у зградама у колонијама су

у већини случајева неисправне те су и ту губитци

- прилико хабарија водоводне мреже искључује се цео беожин јер су секторски шибери и затварачи неисправни. Колики су тек ту губитци?

Ако ово све успемо што пре да санирамо сматрам да ће поред планираних губитака за испирање водоводне мреже и губитци на самој мрежи нестати.

Како то да у програмима ЈКП „Беочин“ нигде не спомињу планиране губитке воде, који се у свим водоводима планирају да би вода била чистија.

У делу број 3 Фабрика за кондиционирање воде (прераду) у програм је унето да ће се правити постројење за неутрализацију хлора. Поставља се питање хоће ли оно бити и складиште или ће се контејнер и даље складиштити на отвореном простору, па док га донесу до просторије за неутрализацију исцурју једна добра количина отровног гаса. Поставља се питање и одлагање смеше хлора

и алкалног раствора, јер се то не сме одводити у канализацију ни у реку Дунав. Уколико је планирано да се закопа да ли се мислило на подсемене воде.

Овим програмом нигде није споменуто шта ће се урадити са Зградом у улици Милоша Обреновића број 66 (поред пензионерског) јер она представља велико ругло за Беочин.

Програм није обухватио ни чишћење потока и његову регулацију тако да ће он и даље представљати ругло у центру Беочина.

У Програму рада ЈКП „Беочин“ за 1997 годину сви приходи су дати по ставкама. Трошкови предузећа су дати доста нејасно тако да имамо:

- материјални трошкови за водоводну и канализациону инсталацију и возни парк

Зар се ова ставка није могла поделити да буде сваки део посебно или то мора тако да бисе средства преливала.

- трошкови одржавања средстава рада, ситног инвентара и опреме.

Како то да се не зна шта треба одржавати поименце. Зашто тако уопштено. Да ли ће се ове паре прелити негде другде.

- Остали трошкови материјалног и нематеријалног карактера

Господо па шта вам је то?

У инвестиционом делу постоји ставка :

- Механизација и опрема 400.000,00 дин

Која је опрема у питању, која је то механизација потребна? Свако право предузеће па и директор треба да знају шта ће предузеће да набави.

Господине Јефтићу, знам да није лако бити директор, али овакав програм стварно не заслужује да га ни чланови СПС партије усвоје. Програм је толико лош да би морли да га мало више прерадите и објасните народу у чега ћете уложити њихове паре.

На крају бих поставио питање зашто се нигде у програмима не спомиње самодопринос, зар он одлази у црне фондове?

Душан Дунђеров

ВИ ИХ НИСТЕ ХТЕЛИ А ОНИ ВАС ВОДЕ

Избори бише, би и национална срамота од три месеца и таман када се понадах да ће се све почети нормализовати под руку ми дође састав наше, Беочинске владе, а тамо ... Ј О Ј !

Председник Извршног одбора Душко Свирчевић, Ви га нехтедoste, изгубио човек поверење гласача па оде право за председника. А шта зна раја ко је КАДАР-ЈУЛ-а!

Побогу а шта ћемо са председником ЈУЛ, па мора и он у владу, тако се у Беочинској влади нађе главом и брдом Јова Аксентијевић. СПС се увереди, а њихов председник? Мора Миле у владу не зна раја шта је квалитет. Забунио се народ па га нехтеде већ у првом кругу, опрости Миле народу неверење па правац у владу. Тако се ДРУГ Миле Мајсторовић нађе на месту да брине о „неуком народу који га нехтеде. Брине СПС и о угледу директора школе, и ту раја погрешила, мора грешка да се испрви под хитно. Схватиће народ да је погрешно што га нехтеде. Оде и Маринко Кнежевић у Владу, он у владу а деца на улици. штрајукују му радници, ма то је ситница, схватиће и они као и народ да су „П О Г Р Е Ш И Л И“.

Саградисмо нашу Владу али фали шлаг на торту. Изгуби ти Никола Јефтић на изборима Ј О Ј ! Фали човек за владу, добар, друг и кадар. Погрешно опет јадни народ. Поништише избор, изгубио човек у кафани. Немо то тако. Заказаше се нови у кафани прекопута. И би срећнија ова кафана. Тај дан се разболе гомила људи а СПС брижан па покупи по терену море гласова и оде Јефтић у Владу. Победио Друг Поштено!

Гледам Владу па се мислим: Е мој Шешељу не ваља ти посао, Ти у Владу Земуна стави само оне што је народ хтео, не ради се то тако! Не зна народ шта је Друг И К А Д А Р !

Олга Дунђеров

СВЕТОМ САВИ ОДСВИ-РАШЕ ПОЛКУ

Када је одборник задужен за верска питања члан СПС-Миле Мајсторовић а директор осмогодишње школе такође ДРУГ СПС у тој комбинацији се добије атеистичка прослава са примесима идеје водиле о братству-јединству ни мање ни више но Српског светитеља Саве. Начули другови да на Славу треба позвати попа па га позваше и обрукаше себе и све оно што се зове Српским а живи у Беочину.

Дошо поп а нема основних одлика Српске славе што смо добили у аманет од својих дедова. Не знадоше другови да је потребно испећи славски колач, припремити кољиво, црно вино, тамјан и ОСНОВНО славску свећу.

Имајући у виду животно дело, српски народ је настојао да чува сећање на свог светитеља и просветитеља и достојно му ода признање јер он није само светац но је и духовни ујединитељ свих Срба окупљених око Бога и Божије правде.

И то им неби доста но после интонирања химне Светом Сави ДРУГОВИ пустише ни мање ни више него ПОЛКУ.

Опростио је Србин и теже увреде но што је ова, па ће опростити и ДРУГОВИ-МА.

Драги наши ДРУГОВИ Срби Беочина Вас моле да се или оканете организација оваквих прослава или да се обратите попу Тодору на веронауку. Можда нешто и научите!

Ђорђе Младеновић-Тишан

Надам се да ће се општинари пробудити из зимског сна у ЈУЛУ.

Нова крилатица странке на власти је: Спискасмо Паре Сами.

У Беочину се често играмо глумих телефона тако да ни уплаћене нећемо добити.

Кажу спортови су груби и опасни али чик прођи ноћу по тротоарима Беочина.

Мени је синула идеја(сијалица) али су је општинари брзо угасили.

У Беочину често певамо Мрак, мрак пао ми на очи јер ама баш ништа не видимо ноћу по улицама

Кад добијем следећи дечији додаток неће ми требати, имају унуке.

Радио Беочин је слободна станица на њој само СПС-овци говоре слободно.

У календар слава, по СПС-у, уврстили смо и полка славу.

Душан Дунђеров